

Telegraful

Organ național-bis

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul :

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 120 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vineria.

Corespondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză.
Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor :

un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45

Misiune diplomatică

Pentru limpezirea chestiunilor pendente între statul nostru și statul vecin Iugoslavia, prin consenz comun a Ministerelor de externe, s'a emis o comisiune compusă din reprezentanții ambelor state, care în iarna trecută întrunită la Belgrad, după discuțiuni îndelungate, în decurs de mai multe săptămâni, a încheiat o serie de convenții între România și Iugoslavia, cari s'au supus spre ratificare Corpurilor legiuitoare a statelor respective, iar convenția referitoare la chestiunile bisericesti și școlare, sfintelor Sinoade a celor două țări.

Constatând sfântul Sinod al Bisericii ortodoxe române, că convenția bisericească încheiată de comisiunea română-jugoslavă, a fost numai parafată, în deplin acord cu Excelența Sa Domnul Ministru al Afacerilor Străine, a decis emiterea unei delegațiuni din partea Sa la Belgrad, care împreună cu reprezentanții sfântului Sinod ai Bisericii sârbești și cu cei ai autorității de stat jugoslav, să perfecteze convenția privitoare la regimul bisericesc din Banatul român și jugoslav.

Sfântul Sinod a încredințat această misiune unei delega-

țiuni constătătoare din I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae ca Președinte, P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului și dnul Profesor universitar Dr. Silviu Dragomir din Cluj.

Termenul pertractărilor delegațiunii noastre cu reprezentanții sfântului Sinod al Bisericii sârbe s'a fixat pe ziua de 2 Mai a. c.

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru a plecat din Sibiu spre

Belgrad Luni în 1 Mai la ora 2¹/₄ dimineața și împreună cu ceilalți membrii ai delegației, Marți dimineața în 2 Mai au ajuns în Belgrad.

Dorim delegațiunii noastre deplină isbândă, spre a găsi o soluțiune rorocoasă, ca fraților noștri rupți dela sinul bisericii și patriei mame, să li se poată oferi cel mai sigur razim, ca în marginile hotarului țării jugoslave, prin biserică să-și salveze credința și sufletul românesc.

„F. O. R.“

Secțiunea eparhială Sibiu

Noua asociație, „Frăția Ortodoxă Română“, cheamă, în cuvinte de iubire și nădejde, la harnică muncă, sub ocrotirea bisericii, pe toți intelectualii noștri mireni; îi cheamă să se organizeze pentru lupta comună de regenerare morală, în viața socială privată și publică, și întru asigurarea unui viitor mai bun și mai cu rost pe seama tuturor credincioșilor bisericii noastre.

Se apropie ziua de constituire a secțiunii eparhiale Sibiu, conform dispozițiilor cuprinse în statutele acestei asociații.

Mișcarea însuflețită creștinească dela 5 Martie 1933, ca afirmare a credinței ortodoxe, am văzut că este întâmpinată cu multă satisfacție și înțelegere nu numai în mitropolia ardeleană, ci în toate cercurile ortodoxe din cuprinsul țării.

Prea Cucernicii părinți protopopi din arhiepiscopia noastră, convinși de necesitatea organizării, vor continua cu atât mai ușor a face propagandă, în cercul lor de activitate, nu în frazeologie declamatorie; ci cu o propovăduire mai adâncă și mai con-

vinsă, vor arăta, cum la întrunirea de constituire a secțiunii eparhiale se cade să fie de față, afară de membrii asociației, și alți credincioși intelectuali, precum și persoane din pătura poporului, doritoare de-a se orienta și a se închea sub scutul credinței ortodoxe, în vederea unei vieți noi și neprihănite ce va izvorâ dintr'un organism viu și conștient de vitalitatea sa, cum trebuie să fie Frăția noastră.

Cu cât activitatea creștinească a tinerei asociații va pătrunde mai adânc în masele poporului român, cu atât roadele ei bune și folositoare vor fi mai înverdate și mai bogate; ear biserica noastră, în misiunea ei de evanghelizare și de întărire a ortodoxiei, va avea puternic sprijin în înfrățirea credincioșilor mireni, stăruitori „pentru afirmarea principiului creștin ca temelie a vieții noastre de toate zilele“.

Munca de propagandă să ne fie tot atât de serioasă, pe cât de serioasă și importantă este instituția ce voim s'o organizăm și în arhiepiscopia noastră.

În problemele ce ating această instituție e necesar să se înstăpânească dela început păreri clare și solidare; este necesar în deosebi să susținem biserica, nu cum se întâmplă

FOIȘOARA

Profetul Daniel despre Hristos

(Sfârșit)

Nu numai în Biblie, ci în genere la cei vechi numărul 7 joacă un rol important. Așa zice Solon „ora a 7-a după naștere arată ori de va vieți pruncul, după ziua a 7-a îi da cei bătrâni numele, după 7 luni încep a-i crește dinții, după de 2 ori 7 luni șade el fără teamă de-a cădea, după de 3 ori 7 începe a vorbi... în asemenea mod domnește numărul 7 în lumea stelelor. In de 4 ori 7 zile își împlinește luna cursul, iară soarele tot cu al 7-lea semn își schimbă cursul, trecând dela solstițiu de iarnă la cel de vară și în asemenea mod

dela cel de primăvară la cel de toamnă“. ¹ Pe simbolismul numărului 7 se bazează în sfârșit și cele 7 laude ale bisericii noastre.

În profeția lui Daniel e vorba despre săptămâni de ani. Calculul acesta era în uz nu numai la Evrei, ci și la alte multe popoare antice. O săptămână de ani are 7 ani, 70 de săptămâni sunt de 70×7=490 ani. „490 ani s'au tăiat...“ adică s'au hotărât, s'au fixat. „Poporul...“ este poporul ales, „cetatea sfântă“ e Ierusalimul. Sub „viziune și proroc“ se înțelege orice profeție, privitor la Hristos. „Să se ungă Sfântul sfinților“ = Ungerea închipue împărtășirea duhului sfânt. In V. Testament se ungeau preoții, profeții, regii. Intrucât Hristos este preotul, profetul și regele

¹ La Mitrofanovici, Liturgia pag. 420.

prin excelență, se aplică în special la El expresia „a unge“, „unsul“. Mântuitorul este numit „Unsul“, ceea ce înseamnă că în El își ajuge împărtășirea duhului sfânt desăvârșirea (prin împreunarea naturii dumnezeiești cu cea omenească). Precum superlativele „deșertăciunea deșertăciunilor“, „regele regilor“, „cântarea cântărilor“ indică deșertăciunea în gradul cel mai înalt, pe domnitorul cel mai puternic, cântarea cea mai aleasă între toate, astfel și formația „Sfântul sfinților“ ne spune, că nu este vorba de un Sfânt oarecare, ci de Sfântul cel mai Sfânt între Sfinți, despre Hristos. Înțelesul textului de până acum (v. 24) este: Peste 490 de ani începe era bunurilor mesianice când se vor șterge (prin sacrificiul Mântuitorului) păcatele, fărădelegile și nedreptățile oa-

menilor. Versul acesta (24) face un rezumat al profeției pe care v. 25, 26, 27 o desvoltă în detail. Versurile 25, 26, 27 împart profeția în trei părți: 1. 7 săptămâni=49 ani; 2. 62 săptămâni=434 ani; 3. 1 săptămână=7 ani, 70 săptămâni=490 ani. Versul 25 fixează data când începe calculul celor 70 de săptămâni. Calcularea începe deodată cu („eșirea cuvântului...“) darea unui decret important. Prin acest decret se acordă poporului libertatea de a-și zidi orașul Ierusalim, dărâmat prin Chaldei. Decrete în favoarea Evreilor s'au dat patru: Întăiul este al lui (Cyrus) Kir. Puțin timp după intrarea triumfală în Babilon (539 a. ch). Kir permite Iudeilor a se rentoarce în patrie. In conformitate cu concepțiile sale religioase Kir nu numai că dă edictul de eliberare, ci

de obicei, adică mai mult din considerații oportuniste, sau din interese particulare, ci să-i dăm sprijin din adevărată convingere religioasă.

Cu cât organizarea va fi pusă pe baze mai largi și mai

solide, cu cât sentimentul de solidaritate se va întipări mai profund în sufletele înfrățite, cu atât va fi mai desăvârșită biruința ortodoxiei și a dreptății pentru care suferim și ne luptăm cu stăruință neînfrântă.

Unui preot tânăr

Mă iartă, iubite frate, că îți răspund de astădată pe calea aceasta publică. Problema pe care ai ridicat-o în scrisoarea din urmă, — nu de dragul de-a scorni cu mintea probleme, ci fiindcă te zbați în ea împreună cu toți frații întru preoție, — depășește cadrul personal, pentru a se integra în lipsurile și neajunsurile noastre de caracter general.

Te plângi, iubite frate, că «preoții noștri ieșind din Academie și intrând în parohie se despersonalizează, identificându-se pe dea întregul cu glasul pământului de care nu-i despart decât cei 12 ani de școală orășenească».

Frăția ta n'ajuns încă în acest stadiu, căci ești doar așa de tânăr și lupti din răspunerii împotriva adormitorului abur ce se ridică din monotonia simplei și materialei vieți sătești, dar simți pericolul și te alarmezi. Știi că altul este destinul preotului decât acela de-a se confunda în noianul preocupărilor unei vieți de suprafață, în grijile, fără orizont larg spiritual, de-a adăuga în toată ziua încă ceva la patrimoniul material al familiei, în ritmul fără respirație al alergăturii întregii lumi din sat. Îți dai seama că nu poți fi sare pământului pururea aplecat spre stricăciune și lumină lumii întunecate de îngustimea orizontului în care trăiește, decât neidentificându-te în masa pă-

mântului și neînșirându-te între umbrele ce orbecăie prin întunec; că trebuie să-ți păstrezi o conștiință senzibilă la realitățile vieții spirituale, trăind în ele, lărgindu-ți privirea asupra lor, ca prin ele să pătrunzi în sufletele celorlalți și să le atragi privirile, împrăștiate în extern, spre ele.

Și tocmai pentru că îți dai seama că aceasta trebuie să fie calea preotului prin lume, ai văzut bine și obstacolul ce închide de cele mai multe ori această cale, silind pe preot să se încurce pe cărări ce nu-l avansează cu nici un pas, ba chiar îl regresează. Acest obstacol este, cum spui, lipsa de cărți. Cartea este «cel mai însemnat sprijin al activității preotului». Fără ea preotul cade «în acea moleșală a impersonalității caracteristică atâtoră dintre ei».

Această despersonalizare, această destrămare a duhului de preot, crezi apoi că este cauza faptului într'adevăr ciudat, că afară de foarte rari excepții «contactul foștilor studenți cu profesorii lor se termină brusc la poarta Academiei».

Frăția ta ai simțit foarte just, că, pe lângă lipsa cărții, un alt mare neajuns în viața preotului este lipsa de contact a lui cu foștii lui profesori și în general cu oameni cari i-ar putea ajuta să-și țină privirea spre cer.

Ca să iau amândouă laturile problemei, la lipsa cărții aș spune: chestiunea s'ar simplifica mult, dacă ar fi numai o lipsă materială a cărții. Ceeace-i cu mult mai grav, e lipsa dragostei de carte la foarte mulți. Împotriva acesteia trebuie să luptăm cu toate puterile, și înlăturarea acestui neajuns nu se face de azi pe mâine. Împotriva lipsei materiale a cărții, când e dragoste pentru ea, ne putem ajuta relativ ușor. Frăția ta însuși propui o soluție care nu știu întru cât ar putea fi realizabilă chiar în forma în care o propui, dar într-o formă apropiată ne poate ajuta mult. Propui să se înființeze o bibliotecă centrală bine înzestrată cu tot ce-a creat spiritul omenesc mai frumos și mai sublim. Te gândești probabil la o mare bibliotecă la Sibiu, creiată și alimentată din cotizații de ale preoților și din alte contribuții. Poate că e greu să se realizeze această idee, din foarte multe motive. Să n'amințesc decât greutatea cu care ar circula cărțile, toți cari le împrumută fiind împrăștiati în toate părțile; și cartea e bine s'o ai cât mai aproape de tine, atunci când vrei.

Eu cred că cea mai mare ușurare ce se poate aduce în această privință, este ca pe lângă cărțile capitale pe cari trebuie să le aibă fiecare preot pe masă — și din acestea ies 2—3 la an — preoții fiecărui cerc pastoral să stabilească anual o listă de 20 cărți pe care să le împartă obligator între ei spre cumpărare. Cum întâlnirile între preoții vecini sânt dese, ei își vor schimba reciproc cărțile spre citire. În felul acesta se va creia între ei și o atmosferă de mai înaltă intelectualitate și de mai strânsă comunitate sufletească, hrăindu-se din aceleași cărți și discu-

tându-le împreună. Foarte important este ca aceste liste anuale să cuprindă cărțile cele mai alese și mai necesare. Desigur că aceste 20 de cărți trebuie să fie fiecare dela 100 pagini în sus. Broșuri de 20—30 pagini pot fi socotite 5—6 pentru o carte. Comanda, pentru siguranță, s'o facă președintele cercului din ședință chiar, pentru fiecare preot.

Notez, ceeace ar putea împiedeca realizarea acestui lucru, este, să mi se concedă, puțină dragoste de carte. Aceasta complică problema. —

Orice preot va fi altfel în situația să cetească 20—30 cărți la an, ceeace e suficient, cel puțin pentru timpul nostru. —

Cât privește lipsa de contact a foștilor studenți cu profesorii lor, eu cred că nu e numai efectul rustificării. Doar însuși frăția ta spui că acest contact «se rupe brusc la poarta Academiei», deci înainte de a fi avut tânărul când să-și tocească reliefurile personalității spirituale. Oricare ar fi cauza acestui fapt, el poate înceta și ar fi bine să înceteze. Nici noi, cari avem dela Dumnezeu marea misiune de-a fi patru ani îndrumători viitorilor preoți, nu ne bucurăm când vedem că cei cu cari am legat legături de suflet, cei cari ne-au devenit părți integrante, necesare ale ființei noastre, dispar după examen, fără un rămas bun măcar, pentru toată viața din intimitatea sufletului nostru. Pentru noi este chiar o durere aceasta. Noi am dori ca măcar în momentele grele ale vieții lor să ne socotească și pe noi între ceilalți sfătuitoari ai lor. Să ne adreseze și nouă câte o scrisoare și să fie siguri că dacă nu vom nimeri totdeauna un sfat potrivit, va găsi totdeauna la noi o mângâiere, o încurajare, un îndemn, o inimă înțelegătoare. Și eu știu

el dispune totodată restituirea odoarelor sacre răpite de Nabuhodonosor; dăruiește pe Iudei cu aur, argint și alte ajutoare materiale și-i invită în mod special a lua parte la zidirea casei Domnului. Ce-i reînțorși în număr de aproape 30.000 se dedică cu tot sufletul zidirii casei Domnului. Desele incidente cu Samaritenii îngreuiară mult progresul lucrărilor. Disperarea a ajuns până într'acolo încât fruntașii poporului renunțară a mai contribui cu ajutoarele materiale necesare. În acest timp nu e vorba despre o reconstruire a orașului Ierusalim. Decretul lui Cyrus, cuprins în Esra I 1—4, prevede zidirea căsii Domnului, a templului, el nu autorizează întărirea cetății Ierusalimului prin netezirea drumurilor și ridicarea zidurilor dărâmate. Prin urmare textul nostru n'are în vedere edictul regelui Cyrus.

Al 2-lea edict este cel al lui Darius Histaspes prin care se permite desăvârșirea lucrărilor la templu. Prin acest edict care este o reînnoire a edictului precedent, se zădărnicește întreruperea mijlocită cu atâta îndârjire

de comunitatea Samaritană. Edictul s'a dat la 520. Iudeii încurajați și prin predicile lui Aghen și Zaharia reușesc a duce la sfârșit clădirea templului, cătră finea anului 516. Timpul Iudeilor mai trebuia sacrificat și pentru cultivarea pământului și pentru grija de traiul zilnic, așa că în afară de clădirea templului nu-și mai puteau asuma altă răspundere. Nici acest decret nu are în vedere alte lucrări afară de cele din jurul templului.

Al treilea edict se dă prin Artaxerxe I (Longimanul), care a domnit între anii 465—424. Prin acesta, dat în anul 457, sau după calculul prof. univer. V. Gheorghiu în 458,¹ «împăratul împăraților», dă voe ca tot celce dorește dintre cetățenii imperiului fiind, preoți sau leviți din poporul lui Israil, să meargă împreună cu Esra la Ierusalim. Monarhul însărcinează în mod oficial pe Esra să viziteze pe cei reînțorși în patrie și să raporteze despre îndeplinirea celor ordonate. Esra mai avea menirea să ducă din partea domnitorului diferite daruri, argint și aur, pe seama tem-

¹ Anul și ziua morții Domnului p. 11.

plului și i-se dă totodată mână liberă în vederea organizării sociale a poporului reînțors din împrăștiere. Cu acest prilej anunță împăratul o mulțime de gratificări. Astfel face cunoscut „că asupra preoților, leviților, cântăreților, portarilor... bir să nu se pună... Ceeace s'a pus privitor la cele două decrete de mai nainte, se potrivește și la acesta. Nu se vorbește nici aici despre construirea zidurilor Ierusalimului. Dl profesor Dr. V. Gheorghiu ce e drept concludă că un popor nu poate primi organizație solidă de stat fără să aibă un centru sigur de gravitate culturală și națională, iar din cadrul acestei organizații ar face poate și zidirea zidurilor Ierusalimului, învoire pe care trebuie s'o fi primit Esra din partea regelui Artaxerxe I Longimanul. Însă în mod direct nu se face vorbă despre decret, ci s'ar putea doar deduce din Esra IX 8. Decret direct se dă în privința aceasta abia la 445.

Bărbați Iudei sosiți la Susa, în capitala Persiei, prezintă lui Neemia un raport detaliat asupra stării deplorabile în care se află cetatea Ierusa-

lim: „zidurile sunt dărâmate și porțile sunt arse de foc“. Ca unul care a fost paharnicul curții imperiale, Neemia avea mare trecere la împărat. El intervine la domnitor în favoarea patriei sale. Rezultatul intervenției lui Neemia a fost edictul din 458. Acest firman cuprindea permisiunea lui Neemia de-a călători în Iudeea și-a lua măsurile necesare pentru clădirea cetății părinților. Firmanul prevede totodată o recomandatie către Asaf, mai marele pădurilor, care este îndrumat a pune Iudeilor lemne pentru grinzi și porți la dispoziție.

Al 4-lea se dă prin același rege la 445. Și cu acest prilej Neemia joacă un rol principal. Neemia combate mulțimea de abuzuri introduse între timp în mijlocul conaționalilor și alungă pedecile cari s'au pus deacurmezișul acelor cari au îmbrățișat cu entuziasm rehabilitarea societății după exil. Decretul din urmă cuprinde dispoziții privitor la edificarea cetății Ierusalim, dar întrucât este numai o repetiție a celui dat la 458, se ia ca punct de plecare în calculul săptămânilor întâiul edict al lui Artaxer-

că aceasta face foarte mult pentru orice om care de atâtea ori e întristat de sentimentul singurătății, al părăsirii. Noi am dori ca foștii noștri studenți să ne viziteze când vin pe la Sibiu. Fie siguri că nu vor găsi uși închise, nici aere preocupate și grăbite.

Frăția ta socoți că noi profesorii putem «prilejui înodarea acestui fir rupt și sesiza printr-o formulă nouă reluarea acestei

legături organice». Ceeace propun eu e formula eternă a frăției și a dragostei, singura care trebuie să stea la baza oricărei legături între noi. Numai așa se pot încadra luptătorii singuriți în grosul unitar al armatei lui Hristos, numai așa sub legăturile externe dintre ei pulsează o inimă, un gând, un avânt.

Dr. D. STĂNILOAE.

Dela vizitațiunea canonică din Sighișoara

Intr'o singură corespondență e cu neputință a expune pe larg cele ce s'au petrecut în vizitațiunea canonică a I. P. S. Mitropolit Nicolae în decurs de trei zile.

Marți seara I. P. S. Sa a ținut o exhortație pe seama elevilor de liceu și a elevilor gimnaziului din localitate. Corul liceului a executat frumoase cântări ocazionale înainte și după exhortațiune. Subiectul exhortației a fost luat din sfânta Evanghelie: Tinărul bogat, care a întrebat pe Hristos cum poate dobândi viața de veci. Exhortația s'a lărgit și a tratat rostul religiei creștine pentru formarea caracterului religios-moral al tineretului de azi. La sfârșitul conferenței, dl director H. Teculescu a adus omagii înaltului Ierarh care în calitatea de Mitropolit este preceptorul iscusit al tineretului de azi. —

Miercuri în 26 April c. I. P. S. Sa a început conferența cu preoțimea în capela ortodoxă dela liceu, după ce la ora 8 dim. în biserică a slujit sfânta liturgie în sobor, și a predicat despre renașterea religioasă, în fața unui public numeros din localitate și din parohiile învecinate, care nici pe departe n'a putut intra în lăcașul dumnezeesc.

Misiunea clerului în ziua de azi a fost analizată din multe la-

turi: teologică, arătând nevoia studiului neîntrerupt; sacramentală, despre legătura cu Mântuitorul prin meditație, rugăciune și disciplină internă; socială, ca preotul să nu peardă contactul cu realitatea și frământările vieții; națională, ca diferitele curente de dezagregare de azi să nu pericliteze unitatea sufletească a neamului.

După amiază s'a continuat conferența studiind în concret activitatea preotului în parohie, la amvon și pe terenul păstoririi individuale.

S'au cercetat prefacerile, prin care a trecut viața poporului în război și dela război încoace. Aceste prefaceri sunt tot atâtea probleme nouă în păstorie, și ceice nu și-au înnoit metodele de păstorie riscă să peardă din mână frânele conducerii spirituale a credincioșilor. Preoțimea și-a arătat experiențele pastorale.

Seara a urmat o cetire biblică cu poporul, strâns în număr mare la capelă. I. P. S. Sa a mâncat din textul evangheliei despre Ospățul Impăratului, demonstrând prin iscusite pilde și asemănări că singură religia creștină este în stare a reda fericirea vieții. La sfârșit s'a cântat cântarea: Cu noi este Dumnezeu.

Ziua de 26 April s'a încheiat cu concertul religios al studenților

Academiei teologice, în care a fost intercalată frumoasa conferență a dlui Teculescu: Preotul în literatură.

Joi, în 27 April, după parastasul oficiat de I. P. S. Sa în biserică, pentru preoții și protonopii Sighișoarei, s'a continuat conferența preoțească în capela liceului. I. P. S. Sa a pus în discuție: Rostul catehizației preoțimii. Biserica în școală are să restabilească idealul educației și al culturii naționale. Un ideal adevărat de educație nu poate exista cu înlăturarea religiei noastre. A demonstrat că în veacul trecut acest ideal al educației a fost stabilit prin școala șaguniană. Acest ideal era în

conformitate cu tradițiile nobile ale bisericii noastre și cu postulatele științei pedagogice. Acest ideal rămâne în vigoare și azi. În legătură cu catehizația, I. P. S. Sa a arătat rostul educativ al așezămintelor sociale religioase: Oastea Domnului, Societatea Sf. Gheorghe, Reuniunea de femei, Case culturale. La sfârșitul conferenței preoțești s'a ținut conferența cu intelectualii din localitate în vederea constituirii secției Frăției ortodoxe. Cei prezenți, în număr însemnat, s'au angajat a trimite delegați la întrunirea secției care se va constitui la proxima adunare eparhială în Sibiu. Corespondent.

Probleme, fapte, comentarii

„Casa Calendarului“. Ziarul Calendarul, care servește, cu devotament și curaj, cauza bisericii noastre și a preoțimei ei, își va avea casa proprie în strada Domnița Anastasia din capitală. Punerea pietrei fundamentale, la această casă, s'a făcut cu toată solemnitatea în ziua de 1 Mai 1933, la sărbătoarea muncii și a primăverii. Va fi o cădire imposantă, ridicată după planurile arhitecților Enescu și Marinescu.

La solemnitatea punerii pietrei fundamentale s'au rostit frumoase și adevărate cuvinte în fața unui numeros public.

Directorul ziarului, dl profesor Nichifor Crăinic, a zis următoarele:

Punând azi piatra fundamentală a casei „Calendarului“ realizăm a doua etapă în dezvoltarea acestui ziar. După ce i-am dat un sediu moral în conștiința românească, îi dăm un sediu domiciliar adăncit în pământul pe care l-a ales odinioară, instinctiv, legendarul Bucur ciobanul să fie creierul României. Românul, care nu e din neamul vagabonzilor, se simte tare când se știe adăpostit în coliba lui, de bucată lui de pământ. Legământul lui

cu neamul și țara e mai întâi legământul lui cu pământul. Și dacă privește cu încredere cerul, e fiindcă se știe cu călcăiul înfipt în țărâna ce-i aparține.

Nu propagăm idei personale și nu luptăm pentru interese particulare. Ideile „Calendarului“ sânt ideile cardinale ale neamului românesc, așa cum se desfac din istoria lui de durere și de slavă, idei pe care, prin scrisul nostru zilnic, voim să le transformăm în pâinea și vinul sfintei împărtășanii, pentru a o îmbia generației tinere, în vigoarea căreia germinează marele viitor al patriei noastre.

Aceasta e credința noastră în a cărei dogoare trudim și vom trudi până când „Calendarul“ va fi una cu țara românească. Ridicând aici o casă și voind să așezăm o tiparniță modernă cu concursul tuturor celor cari gândesc și simt ca noi, năzuim să facem o cetate creștină a românismului de totdeauna. Așa să ne ajute Dumnezeu! —

Părintele Pr. P. Partenie, a vorbit în numele clerului, zicând:

În ce ne privește pe noi pe cler — și biserica în deobște — sântem bucuroși de a constata că acest

xes I, deci anul 458. Cele 7, 62 săptămâni sunt a se adauge. Obținem: 7, 62=69 sau 49 (ani), 434=483. După 483 ani urmează deci evenimentul realizării [profeției]. Partea ultimă a versului 25 are în vedere zidirea orașului Ierusalim, care în urma intrigilor [samaritene] se va face cu mari greutate și întreruperi. La durata zidirii se referă 7 săptămâni, nu și restul de 62.

Versul 26 anunță ceva nou. El anticipează peirea celui uns, a lui Mesia, deși vină [„judecată...“] nu se află într'insul. Moartea lui Mesia va avea loc după trecerea timpului de 62 săptămâni [bine înțeles plus cele 7 anterioare]. Urmarea morții lui Hristos va fi distrugerea orașului și dărâmarea templului. Moartea anunțată în v. 26 este determinată în 27 mai de aproape, prin indicarea timpului. În săptămâna ultimă va încheia cu mulți legământul cel nou, iar după 3 ani și jumătate [în mijlocul săptămânii] prin jertfirea lui Hristos sacrificiile Vechiului Testament [jertfă și turnare=jertfă sângeroasă și libațiunea, adică toate jertfele, ansamblul cultului

vechiu] vor fi abrogate. Intrucât mulți vor refuza legământul nou, va continua încă la templu cultul care însă deacum nainte va fi o „uriciune“. Deci dela anul 458 până la moartea lui Hristos sunt [70 de săptămâni de ani] 490 ani. Această profeție generală din versul 24 se precizează în v. 25, 26, 27 astfel: Dela anul 458 până la moartea Mântuitorului sunt:

49 ani sau 7 săptămâni plus
434 „ „ 62 „ „
7 „ „ 1 săptămână.
490 „ „ 70 săpt.

sau mai precis 486¹/₂ ani, intrucât în conformitate cu v. 27 moartea are loc în mijlocul săptămânii a 70, astfel că din suma de 490 va trebui să sustragem ¹/₂ de săptămână, deci 3 ani și ¹/₂. Astfel obținem 29¹/₂, respective anul 30 al erei noastre, în care după prorocia lui Daniel, se va ucide Isus-Hristos Mântuitorul lumii.

Aceasta este interpretarea mesianică a săptămânii lui Daniel. O exigează științific până azi nu s'a format asupra textului, astfel nu poate fi mirare dacă comentatorii nu sunt de aceeaș părere în interpretarea lui.

După informația pe care ne-o dă Schulte, în Die Messianischen Weissagungen la pag. 167, deja în anul 1663 se cunoșteau peste 30 de feluri de interpretări la Daniel IX 24—27. Citând b. o. părerile unor Sfinți Părinți se poate vedea câtă diversitate există în interpretarea săptămânii chiar și la sfinții scriitori. Astfel Clement Alexandrinul referindu-se la textul nostru formulează următoarea concluzie: „Că în 7 săptămâni s'a zidit templul, e lucru evident... în 62 săptămâni au avut liniște Iudeii, iar Domnul nostru Isus Hristos venind a plini „viziunea“ și „profeția“. În săptămâna din urmă, în jumătatea primă a ei, domnește Nero și introduce puștierea în cetatea Ierusalimului. În partea ultimă a săptămânii din urmă domnește Vespasian. El ocupă Ierusalimul și dărâmă pentru totdeauna templul.“¹ Origen, ocupându-se, în lucrarea sa περί αρχών, de profețiile Vechiului Testament plasează între ceice au prevăzut evenimentul mare al încorporării Domnului și pe Daniel. „S'au plinit, zice el, 70 de săptămâni

până la Hristos, precum a văzut înainte Daniil profetul.“² În comentariul său la Matei³ se ocupă mai cu dinadinsul la textul danielic, face o explicare largă a săptămânii aplicând titlul „Sfântul Sfinților“ la Hristos pe care „l-a cunoscut înainte Daniel. Ciril al Ierusalimului se ocupă în cateheza a 12-a despre întruparea Domnului, și ne dă să înțelegem că „dela eșirea cuvântului și până la zidirea Ierusalimului și până la Hristos sunt 7+62=69 de săptămâni de ani, laolaltă 483 de ani.“⁴ Eusebiu din Cesarea consideră, în a sa istorie bisericească cartea I, săptămânile lui Daniel „cea mai limpede vedere înainte a Mântuitorului“,⁵ iar în comentariul său la „părți alese din profeții“ face un mic calcul al săptămânii cari vorbesc despre „cel mai mare preot“ sub care evident că înțelege pe Hristos „sfântul sfinților“. Hieronim tâlcuește și el scrisul profetului nostru și pune în fruntea comentariului său

¹ Migne tom. XI 349—352.

² Migne tom. XIII 1656—1658.

³ Migne tom. XXXIII 748.

⁴ Migne tom. XX 89.

⁵ Migne tom. XXII 1184.

¹ Migne G VIII 856—857.

ziar *Calendarul*, și-a impus și a izbutit să fie un adevărat amvon pentru problema noastră religioasă și pentru moralizarea vieții de obște, nu numai în rubrica specială, săptămânală de Dumineca, dar nefiind lipsit aproape zilnic de foiletonul sau articolul bisericesc. De sigur că toate ziarele românești trebuie să se întrecă în a deveni școalele ce ne trebuie pentru desvoltarea simțului național și religios și întrucât o fac, ele bine merită dela națiune.

În deosebi „Calendarul” și-a tras această deviză, nu fără suspetări, nu fără boicoturi și cumplite asupriri, — spre marea noastră durere. „Calendarul” a ieșit însă biruitor, din toate astea, fiindcă a fost condus de un om de nădejde care nu se lasă așa de ușor intimidat, când este vorba să arate metehnele de care suferim.

El crede în însușirile bune ale nației lui, în tradițiile ei de cultură și de religie pe care le apără vajnic, împotriva oricui. —

Directorul ziarului *Calendarul* a primit din toate unghiurile țării telegrame de calde felicitări și deplin succes în nouă casă a ziarului.

*

Vedem, în actul dela 1 Mai, un eveniment de cea mai mare însemnătate pentru destinele nu numai ale „Calendarului”, ci în general pentru ale curentului creștin și naționalist în țara noastră. Ziarul „Calendarul” dacă va crește și se va consolida ca să devină marele ziar nu numai al intelectualilor, ci și al păturii mijlocie și mai de jos a țării noastre, luând locul acelei prese, din nefericire foarte răspândite, care sapă pe nesimțite, sub masca unui fals umanitarism și raționalism, temeliile morale ale neamului nostru, — va fi însemnat cel mai important și mai binecuvântat factor în istoria românească. Misiunea „Calendarului” este să schimbe direcția opiniei publice în toate acele mari și mici chestiuni care stau la baza vieții. Această misiune, pe care și-o va putea împlini pe de-antregul numai dacă își va săpa o alvie durabilă și tot

mai largă în conștiința publică, permanentizându-se și întărindu-se, o vedem de acum, prin crearea acestei puternice baze materiale, care este palatul său, apucată ferm pe drum sigur.

Cele mai călduroase felicitări ziarului „Calendarul” și directorului său, dlui Nichifor Crainic!

*

Societatea ortodoxă națională a femeilor române s'a întrunit, la 29 April a. c., în congres la Galați, unde societatea înființase o școală a ortodoxiei, în care o seamă de eleve se desvoltă sub aripa bisericii noastre. După serviciul religios, congresul s'a deschis în amfiteatrul Academiei de export din palatul școalelor comerciale, în prezența delegatelor din toate centrele țării.

Prezidenta comitetului central, dna Alexandrina Cantacuzino, salutând pe reprezentanții bisericii la acest congres și mulțumind autorităților locale pentru primirea însufletită adusă congresistelor, face o scurtă și grăitoare dare de seamă a activității societății. Arată că preocuparea de căpetenie a direcțiunii școalelor întemeiate de societatea ortodoxă a femeilor este: alegerea duhovnicului; organizarea în școală a serviciilor religioase; concursuri și premii de religie, întocmite din 3 în 3 luni; întemeierea Ligii bună-tății, în toate școalele, ca să permită copiilor să pună în practică sentimentele lor creștine. Dna prezidentă anunță, că societatea ce o conduce, va serba peste doi ani, jubileul de 25 ani, cu participarea direcțiunilor dela toate școalele și grădinile de copii înființate de societate, și a delegațiilor de profesori și eleve. Se va organiza, cu acest prilej, o mare expoziție de grafice, care se va deschide în Mai 1935 la București.

În ședința de după masă, prezidentele filialelor societății fac dări de seamă asupra lucrărilor ce au

săvârșit în slujba creștinismului ortodox.

În aceeași zi, seara, elevele institutului societății ortodoxe din Galați au dat un reușit festival, cu muzică și recitări, ear dl avocat Tudor Popescu a ținut o frumoasă conferință în aplauzele numeroasei asistențe.

Viitorul congres, al societății ortodoxe naționale a femeilor române, urmează să se țină la Sibiu.

*

La noua chemare, adresată de ziarul *Universul*, către asociațiile culturale, patriotice și profesionale, pentru intensificarea acțiunii antirevizioniste, s'a ținut Joi d. a. o consfătuire în sala de festivități a numitului ziar. Au răspuns chemării aproape 70 de asociații și organizații din toate părțile țării. Au venit delegați și dela românii de peste hotare.

Ședința a deschis-o dl Stelian Popescu, mulțumind celor prezenți pentru însuflețirea, cu care au răspuns la noua chemare în scop de a continua acțiunea începută cu șase luni în urmă, când s'au organizat impunătoare adunări, dincoace și dincolo de Carpați, care au avut puternic răsunet și în cercurile din străinătate. Problema revizionistă s'a discutat și se mai discută în lumina adevărului istoric. Campania antirevizionistă română, continuă oratorul, a produs impresie din cele mai puternice în țări ca Italia, Franța și Anglia. În clipele de față se impune intensificarea acțiunii, pentru a se face deplină lumină. Simultan se vor organiza mari întruniri antirevizioniste în Praga, Belgrad și București, cu participarea delegațiilor din celelalte țări. Scopul demonstrațiilor este lupta fără răgaz până la încetarea agitațiilor.

După vorbirea dlui Stelian Popescu, au luat cuvântul mai mulți reprezentanți și reprezen-

tante din asociațiile care au luat parte la consfătuire, și au cerut să se refacă frontul antirevizionist cu puteri nouă în marea acțiune de apărare națională.

S'a făcut propunere, între altele, ca Patriarhia să fie rugată să întocmească o predică, ce urmează a fi citită pe amvonul bisericilor în zilele fixate pentru adunările antirevizioniste.

Adeziuni numeroase din provincie s'au trimis și până acum inițiativei dela București. Din Cluj, „Frăția ortodoxă română”, prin președintele, dl Sextil Pușcariu, luând cunoștință de dorința continuării acțiunii pentru combaterea propagandei revizioniste, trimite adarea ei deplină, cu hotărârea de colaborare însuflețită. —

Un meeting național, de proporții neobișnuite, se ține în București, la Arenele Romane, în ziua Eroilor, la 25 Mai.

*

„Ce este Biblia?” — Sub titlul acesta a apărut în tipografia „Oastea Domnului”, Sibiu, 1933, o prețioasă cărăciță, publicată, din încredințarea Preotului Iosif Trifa (aflător încă tot în Davosul Elveției), de către Pr. Gheorghe Secaș, predicator al Catedralei noastre mitropolitane. Publicația (care costă 4 Lei și se poate cere dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu) cuprinde învățăturile unui renumit vestitor al Bibliei, adaptate și întregite după împrejurările noastre de viață. Cărticica trebuie citită și răspândită între toți iubitorii „Oștii Domnului”, cărora, în capitolul despre „Puterea Bibliei”, li se adresează următoarele cuvinte:

„Veniți împreună cu mine, să-i examinăm literile: iată cum strălucesc de slavă; veniți să-i ciim capitolele; ele sunt pline de adâncă înțelepciune și de taine ne mai auzite; veniți să-i urmărim prorociile: acestea ne desvăluiesc lucruri

la Daniel următoarea caracterizare prețioasă de altcum: „Multe și admirabile sunt cele ce cetim în săptămânile lui Daniel; nu încapă nici o îndoială că-i vorba despre sosirea lui Hristos, care a apărut în lume după 70 de săptămâni.” Se pare că cu calculul săptămânilor pornește dela Cyrus. **Theodoret** socotește 29 săptămâni până la activitatea publică a Domnului. Calculul îl începe cu anul 20 al regelui Artaxerxe fiul lui Xerxe. „Sf. Gabriel a anunțat doar pe Hristos până la care dela zidirea Ierusalimului sunt 7+62 săptămâni”. Controlând scrisul sfinților **Vasile cel Mare, Hrisostom, Atanasie** etc., von obține acelaș rezultat, că adică stăm în fața unui text care vorbește despre Hristos, scriitorii sfinți diferă însă în unele detaluri, adică atunci când e vorba de-a fixa începutul și sfârșitul săptămânilor.

Rezumatul celor spuse: Pe pământ se va întemeia o nouă societate de oameni, împărăția lui Dumnezeu. Împărăția aceasta va fi nni-

* Migne tom. XXV 542.

! Migne tom. LXXXI 1475.

versală, cuprinzând toate popoarele din toate timpurile și locurile pământului. Șeful ei vizibil, investit de Dumnezeu cu conducerea pentru totdeauna al popoarelor, este Mesia, care va fi Dumnezeu-om. Data acestui eveniment mondial o fixează cu precizie profetul Daniel.

Prof. Dr. Nicolae Neaga.

Educația și părinții

Temelia educației este familia. Aci se sâdesc cele dintâi și mai trainice însușiri bune, sau defecte, care vor rămânea hotărâtoare toată viața. Lucrul s'a dovedit pe cale științifică. Deci, nu poate fi pus la îndoială.

S'au făcut numeroase chestionare cu privire la influența familiei, școlii, bisericii și mediului social asupra formării caracterului religios-moral al omului, și s'au trimis la tot felul de oameni, spre completare.

Din răspunsurile, date la întrebări, s'a constatat, că atmosfera de viață din familie determină mai mult formațiunea sufletească a individului,

începând cu pruncia și până la maturitate.

În majoritatea absolută a cazurilor: cum e familia, așa va fi și caracterul vlăstarului crescut în familie.

Cei dintâi educatori sânt părinții: mama, apoi tata. Rolul lor nu poate fi înlocuit nici cu dascălul, nici cu preotul, nici cu agentul stăpânirii și al forței publice, decât în cazuri rare și extraordinare.

La orele de catehizare se dă posibilitatea fiecărui preot, ca să constate cât de mult este ușurat în munca sa, când într-o familie se știe de Dumnezeu, — și cu câtă greutate se face catehizarea cu copiii ai căror părinți trăiesc în nepăsare religioasă.

Luăm un exemplu. Un preot învață cu școlarii rugăciuni și le pune la inimă ca să se roage regulat seara și dimineața și la masă, etc. Nu trece înainte până ce constată că toți școlarii au memorizat rugăciunile. Peste câțva timp preotul face repetiții. Ei bine: aici se convinge preotul de ce poate face el *singur, fără concursul familiei*, — și ce poate face atunci, *când este înțeles și sprijinit de familie*.

Când părinții de acasă se roagă cu copiii lor, preotul în școală aruncă sămânța Cuvântului lui Dumnezeu într'un pământ bun; ear când părinții nu au grija creșterii copiilor lor și nu se roagă cu ei, copiii din trimestru în trimestru și din an în an uită rugăciunile și nu se lipește de ei nimic din ceea ce constituie instrucția lor școlară.

În astfel de cazuri preotul are și trăește adevărate momente de mâhnire. Ce poate face preotul într-o oră două de catehizare, când copilul trece într-o atmosferă morală otrăvită?

Ca să avem copii mai buni, ne trebuie părinți mai buni, părinți conștienți de răspunderea lor și de importanța rolului de crescători ai fiilor lor. A renunța la această misiune sfântă sau a nu o îndeplini în toată vremea cu răbdare, înseamnă a face o neiertată neglijență, pe care o răsună înainte de toate copiii împotriva părinților.

Își îndeplinesc părinții de azi cu sfîntenie chemarea de educatori ai fiilor lor? Este o întrebare, care mai

dumnezeiești de îngeri neștiute. O, Carte a cărților! Tu ești lucrarea și scrisoarea lui Dumnezeu! Mă plec înaintea ta, Evanghelie Sfântă! „Cu înțelepciune dreptă!”.

In plin vis se află episcopia unită din Lugoj când trimite epistolă pastorală ce însoțește enciclica papei despre «Anul sfânt 1933» unui inexistent «M. on. oficiu protopopes rom. unit Curechiu, p. Cristior, jud. Hunedoara». In respectiva comună nu numai că nu există nici un protopopiat unit, dar nu mai există nici măcar picior de unit, afară de zidirea goală a bisericii unite.

Clarissimii dela Lugoj trebuie scoși din lumea basmelor, căci e periculos să se creadă vrăjitori în stare să urzească printr'o epistolă pastorală, ca printr'o baghetă, un protopopiat din neant. Sau poate i-a scărbat atât de mult realitatea crudă a destrămării uniunii de pe valea Crișului, încât au hotărât să se retragă într'o lume de basme?

Sfințire de drapel. Societatea Sf. Gheorghe a tinerimii adulte din parohia Rapoltul mare, protopopiatul Geoagiului, și-a serbat, în ziua patronului ei, sfințirea drapelului societății donat de dl Pavel Petru din Brașov.

Drapelul, sosit la ora 8 dimineața cu trenul din Brașov, în gara Simeria este așteptat de membrii societății. Dela gară drapelul e dus de un grup de fainici călușeri până în sfânta biserică din Rapoltul-mare, unde s'a oficiat serviciul religios de cântărire preoții V. Florea și Romul E. Iacob din Bretea-Murășană. Răspunsurile liturgice le-a dat corul societății, condus cu destoinicie de dl R. Florea, student la conservatorul din Cluj, fiul parohului din loc.

Nașul drapelului a fost dl Dr. Petru Groza, fost ministru. Părințele V. Florea mulțumește în cuvinte calde donatorului, dlui Pavel Petru din Brașov, — (drapel în valoare de 20 mii de Lei), — tot asemenea mulțumește pentru odăjdiiile și alte obiecte de preț și folositoare

ales părinții au să și-o pună în fiecare zi.

Paralel cu neglijarea educației copiilor din partea părinților, astăzi străbate un curent al slăbirii simțului de familie. Cel mai trist spectacol al acestei mode nenorocite, ni-l ofer statisticile din anii trecuți, din care se constată existența — în Rusia — a 750.000 de copii schilozi și vre-o 200.000 de copii vagabonzi. Amar te doare inima, când auzi de atâtea copii schilozi și vagabonzi! Copii nefericiți, copii răătăcitorii... Unde sânt părinții voștri?...

Copii și părinți! Mai este dragoste între voi? Mai simțiți voi farmecul și căldura căminului creștin de altă dată?

Apropiati-vă din nou și vă iubiți mai mult, ca bucuria neamului și a bisericii să fie deplină.

Pr. Il. V. Felea.

Organizați
Oastea Domnului

sfintei biserici, datorite de dsa, în valoare de circa 30 mii Lei.

Donatorul, fiu sărac al comunei Rapolt, după ani de muncă onestă și crucare, învrednicit de bunătățile celui Atotputernic, n'a uitat nici de satul său natal.

Dl Dr. Petru Groza, îndemnând credincioșii la păstrarea credinței strămoșești, predă stegarului drapelul, dorind, societății Sf. Gheorghe spor la muncă, întru realizarea scopului ei măreț.

După masă, la ora 4, a urmat un festival constător din coruri și recitări potrivite momentului.

Sărbarea a lăsat bune impresii în publicul numeros, din loc și jur.

R. I.

Adunarea generală

a vechii noastre Reuniuni de meseriași români din Sibiu, de sub înaltul patronaj al I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, a avut loc în 30 April c. la ora 4 p. m., în localitățile Reuniunii, fiind deschisă și condusă de dnul prezident Em. Cioran, protopop.

S'a cetit Raportul general și încheierea socotelilor pe anul 1932 prin secretarul St. Duca, cari au fost luate cu aprobare și mulțumită la cunoștință.

Din Raportul general reținem că Reuniunea este condusă pe baza vechii și frumoasei tradiții, continuând cu ținerea probelor de cant, de teatru, plasează ucenici la meserii, pe cari la sărbătorile Crăciunului îi ajută. În iarna trecută s'au ținut Cursurile de Universitate populară din partea Desp. „Astra”, Sibiu. Se cetesc cărți bune și folositoare; tinerii meseriași români sunt educați în spirit românesc și creștinesc, etc.

Dl N. Colan, Rectorul Acad. teologice din Sibiu, a fost proclamat ca membru de onoare al Reuniunii, drept recunoștință a muncii depuse ca prezident al ei în anii 1925—1930.

Răposatul în Domnul, G. Poponea, fost prezident și membru onorar al Reuniunii, împreună cu ceilalți membri răposați, au fostamentați după vrednicie.

Urmând ca în anul curent să se aleagă nou comitet pe 3 ani, adunarea generală cu aclamațiune a reales în întregime vechiul comitet.

Cu toate greutățile zilelor de azi, Reuniunea își continuă activitatea spornică pe toate terenele.

S.

† Adela Reissenberger-Umling

În Vinerea Paștilor din anul acesta 1933, Vinerea patimilor, cam pela aceeași oră de seară mormântă, când divinul Christ a strigat de pe Cruce: „S'a săvârșit” — s'a stins din viață în orașul Sibiu, și profesoara de canto Adela Reissenberger-Umling.

Moare la vârsta de abia 51 ani și cu moartea ei prematură atât lumea muzicală de aici, cât și lumea iubitoare de muzică, îndură o mare pierdere.

Născută și trăită între români, a apreciat și pe români. Sufletul ei de artistă a ieșit din cadrele comunului și a privit pe om, fără deosebiri, prin unghiul de vedere al artistei desăvârșite. Elevele române s'au bucurat înaintea ei de aceeași dragoste, interes și stimă ca oricare altele. Ca elevă a dănei am văzut cât iubea cântecele noastre, și melodiiile noastre bisericesti o frapau cu dulceața lor religioasă. Cunoștea bine limba românească, și caracterizările duioase asupra situațiilor ca și aprecierile de fond ce făcea în toate domeniile vieții și culturii, erau de o formă impecabilă și de un profund sentiment de iubire umană.

Multe fete române și-au primit cultura și educația muzicală

aminte de privirea iubitoare a tatălui său, și de brațele calde care îl strângeau la piept cu drag și de sărutările mamei.

— Se putea ca tata să nu-l ierte?

— S'a hotărât: «Scula-mă-voi, și mă voi duce la tatăl meu și voi zice lui: tată, greșit-am la cer și înaintea ta»...

Tu suflete, ce rătăcești prin desertul unei vieți sterile, nu ești asemenea fiului rătăcit? Sub povara păcatelor, ce apasă trupu-ți slăbănog, ești dus pe drumul pierzării.

O lumină străbate prin întunecul ce te-a cuprins și aprinde în tine candela nădejdi.

La lumina ei o nouă cărare se arată pe care nu poți merge cu chipul tău desnădăjduit.

Vino-ți în fire! Setea și foamea ta nu o poate astâmpăra nimeni, în afară de Hristos.

Gheorghe Șerbu.

Organizați
Reuniuni de femei

dela dânsa și progresul lor îi inundau ochii în lacrimi de bucurie. În elita românească lasă eleve, prietene și colege, cărora le-a folosit și care o iubeau cu sinceritate.

O lacrimă, un salut ce se dă morților, dar și o amintire neștearsă în sufletele celor ce au cunoscut-o! Dormi în pace! Sibiel, 30 April 1933. Maria Bembea, învățătoare.

INFORMAȚIUNI

ADUNAREA EPARHIALĂ a Arhiepiscopiei ortodoxe române din Sibiu, nu se va ține anul acesta la terminul reglementar (Dumineca a cincina, a Samarinenței), ci s'a amânat pentru o dată ce se va statori și aduce la cunoștință ulterior, din motivul că I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, după cum anunțăm în fruntea numărului de astăzi al ziarului nostru, este absent din țară.

Ziua cărții. Ultima Sămbătă a lunii Mai, în fiecare an, este instituită ca ziua a cărții. În această zi se fac: expoziții de cărți, vânzări de cărți în piețe și pe stradă, conferențe, statistice, congrese de bibliotecari, de cărți pentru premiarea tinerimii școlare, inaugurări de biblioteci populare ș. a. Organizarea zilei cărții se face în colaborare cu societățile culturale.

Pelerinaj spre Sf. Munte pornește din București în 22 Mai, sub călăuzirea profesorului universitar, p. Gal. Galaction, spre a cunoaște vechile așezăminte ale ortodoxiei, clădirile ridicate de voievozii români și splendorile cetății monahale. Costul pelerinajului, cu toate cheltuielile de călătorie și întreținere completă, este 4850 Lei.

În contul impozitelor, datorite către stat, se primesc, la percepții și la administrațiile de încasări, monedele de 20 lei cu efigia marelui Voievod Mihai, al căror termen de preschimbare a expirat cu ziua ultimă din April a. c.

Moartea unui țaran cărturar. În Bradul fostului Zarand a răposat zilele acestea, în vârstă de 62 de ani, folcloristul Adam Bolcu, însuflețit iubitor de neam și lege, membru zelos al consiliului parohial din partea locului. A scris povestiri, apărute în Libertatea dela Orăștie și în broșurile Asociațiunii culturale. Câteva caete rămase în urma lui vor merita să fie cercetate și date la lumină. Decedatul lasă după sine o întristată soție cu 7 orfani. Bunul Dumnezeu să-l primească în locașurile dreptilor.

Se desființează pe ziua de 1 Septembrie 1933; șaseșpezece școli normale, 8 de băieți, 8 de fete; între aceste școli sânt și cele din Năsăud, Sighet, Făgăraș, Lugoj, Oradea; seminarile din Curtea de Argeș, Galați și Roman; patru școli profesionale de fete, din Făgăraș, Hunedoara, Lugoj și T. Neamț; patru școli de meserii, 2 pentru fete, 2 pentru băieți.

Urcarea tarifului poștal desființează aproape total corespondența cu ilustrate și întreg negoțul lor. Direcția poștelor va trebui să revie, scăzând tariful. Măsură pe jumătate, nu îndreptează răul.

CARTI ȘI REVISTE

„Poporul Românesc”, anul II Nr. 9, dela 1 Mai 1933, cuprinde articole semnate de DD. Costin Gh. Sturza, I. Agârbiceanu, Dr. I. Gheorghiu, Const. Lozincă, I. Gr. Opreșan, Const. L. Hristea, V. Lovinescu-Rădașeni, Iancu Mihailescu, ș. a. Redacția și administrația: Gara Chitila, jud. Ilfov.

Poșta redacției

M. M. în C. Impresii frumoase pentru început. Mai încercați.

Nr. 2906/933.

Comunicări

Se aduce la cunoștință că erezii după Pr. Ioan Hâprian din Berghin, decedat la 20 Martie a. c. în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au primit dela Cassa Arhidiecezană în numerar fără nici o reținere ajutorul preoțesc de Lei 30.000 (Lei treizecii mii).

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 3053/933.

Se aduce la cunoștință că, erezii după Pr. Ioan I. Bena, din Pianul de jos, decedat la 14 Martie a. c. în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au ridicat dela Cassa Arhidiecezană, în numerar fără nici o reținere ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Consiliul arhiepiscopesc.

Compactoria L. Zacharides s'a mutat

din strada Tribunei Nr. 19
în [9] 1-2

Strada Mitropoliei Nr. 25
Lucru solid. ■ Prețuri moderate

Nr. 187/1933.

(24) 3—3

A APĂRUT

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Berghin, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în «Telegraful Român».

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

1. Casă parohială corespunzătoare.
2. 17½ jugăre cad. arător și 2½ jugăre fânaț.
3. Una zi de lucru de fiecare famii (120 fam.).
4. 2 stânjini lemne de foc din pădurea bisericii și o soarte de lemne din pădurea comunală, puse la dispoziție în curtea casei parohiale.
5. Salarul dela stat.
6. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererea de concurs și concesiune dela Prea-venerabilul Cons. arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu încredințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeș-Alba, 26 Martie 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

A APĂRUT

Cântările bisericesti
după melodile celor opt glasuri ale sfintei biserici ort. române, culese și aranjate de

Dimitrie Cunțan

fost profesor la seminarul „Andreian”

Ediția a III-a

ingrijită de

Timotei Popovici

preot, profesor de muzică la școala normală A. Șaguna

Prețul 120 lei frumos legată. Porto poștal 20 lei

**Reclama este
sufletul comerțului**

Cântările Liturgiei Sfântului Ioan Gură de aur

pentru 3 voci egale
compuse de

Timotei Popovici

ediția V

Prețul 80 lei leg., plus spese de poștă 20 lei.

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericesti să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Dela **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se pot procura publicațiile următoare:

Catolicismul de după războiu de Dr. D. Stăniloae. Prețul Lei 50.—

Concepția creștină despre „proprietate și dușmanii ei, de Gh. G. Săndulescu, doctor în teologie. Lei 75.

Predica de pe munte, studiu exegetic, de Dr. G. L. Munteanu, profesor la Acad. teologică din Cluj. Lei 55.

Biserica Neamului și drepturile ei, discurs, de Arhiepiscopul și Mitropolitul Ardealului, Dr. Nicolae Bălan. Lei 40 (poșta 10 lei).

Cartea misionarului, de Mugur și Voiculescu, cu 80 lei (spese poșt. 15 lei).

Dogmatica bisericii ortodoxe răsăritene, traducere de Dr. D. Stăniloae. Lei 300 (plus 20 lei poșta).

Liturgica bisericii ortodoxe, de Dr. V. Mitrofanovici, cursuri universitare, completate de Dr. Tarnavski, și de mitropolitul Nectarie al Bucovinei. Lei 650 (plus 30 lei poșta).

Istoria bisericească universală, de Euseviu Popovici, trad. de mitrop. Atanasie Mironescu. Vol. I 200 Lei, vol. II 150 Lei, vol. III 120 Lei, vol. IV 200 Lei (plus 30 Lei poșta).

Acaftistul, frumos legat, în catifea, cu copcii și aurit. Lei 450.

Cântări funebreale, pentru cor de bărbați, de A. Sequens. Lei 30 (și 12 Lei poșta).

Viața lui Isus, de Papini, trad. de Al. Marcu. Lei 180 (și 15 Lei poșta).

Confesiuni și Secte, de arhierul Gr. Leon Botoșăneanu. Lei 120 (și 10 Lei poșta).

Mic Dicționar, de neologisme, cuvinte străine, de E. Hodoș. Lei 120 (poșta 10 lei).

Frumoasa din Nor, și alte povești, de E. Hodoș. Lei 60 și porto 10 lei.

Dicționarul enciclopedic ilustrat, de Candrea și Adamescu. Lei 2000, legat.

Tipicul bis. ort., de A. Popovici. Lei 100.

Tălcuirea sfintei liturghii, de Pr. Dr. N. Terchilă. Lei 15.

Tălcuirea sfintelor taine, de acelaș. Lei 15.

Tatăl Nostru, tălcut de N. Neaga. Lei 15.

Plângerile lui Ieremia, de acelaș. Lei 25.

Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii, de acelaș. Lei 17.

Cântarea cântărilor. Lei 28.

Notițe despre întâmplările contemporane, de Ioan cav. de Pușcariu. Lei 100 (și 15 Lei porto).

Memoriile lui Andrei Șaguna. Lei 25.

Monografia com. bis. a sft. Treimi din Brașov-Tocile, de Pr. V. Sfetea. Lei 80.

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal, (sec. 18-lea), de Silviu Dragomir. Vol. I 200 Lei, vol. II 400 Lei.

Urmarea lui Isus Hristos, ed. II. Lei 35.

„FRUMOASA” Intreprindere industrială de lemne s. a. din Petrești

Convocare

Domnii acționari ai s. a. «FRUMOASA», întreprindere industrială de lemne din Petrești, prin aceasta se convoacă la a

IX-a adunare generală ordinară

care va avea loc la sediul societății din Petrești în ziua de 29 Mai 1933, la ora 3 p. m., cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Bilanțul pe anul 1932.
3. Raportul Consiliului de Administrație.
4. Raportul Comitetului de Cenzori.
5. Darea absolutului.
6. Alegerea întregului Consiliu de Administrație.
7. Alegerea Comitetului de Cenzori.
8. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari vor să participe la adunarea generală, sunt invitați a depune acțiile la casieria societății din Petrești, cel puțin cu 3 zile înainte de adunare.

Petrești, la 26 April 1933.

(10) 1—1

Consiliul de administrație.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Activa

Cassa în numerar	594.321.—
Fabrica de cherestea și instalațiuni	784.485.—
Imobile	100.000.—
Inventar	1.—
Marfă fasonată conform invent. de depozit.	4.070.488.—
Lemn rotund	3.009.469.—
Lemne de foc	115.815.—
Materiale de uzine	65.885.—
Debitori	7.533.021.—
Perdere	22.029.—
	16.295.514.—

Cheltueli

Cheltueli generale	960.444.—
Abscrieri	150.660.—
	1.111.104.—

Petrești, la 31 Decemvrie 1932.

Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1932

Capital societar	900.000.—
Fond de rezervă	119.125.—
Rezervă specială pentru creanțe dubioase	86.976.—
Creditori	15.189.413.—
	16.295.514.—

Contul Profit și Perdere

Beneficiu brut	1.089.075.—
Perdere	22.029.—
	1.111.104.—

Pentru contabilitate: Toma Preiss m. p.

DIRECȚIUNEA:

August Höcker m. p., președinte. Herzfeld Victor m. p. Dr. Aurel Muntean m. p. Dr. George Măcelar m. p.
Dr. Lionel Blaga m. p. Dr. Ioan Onișiu m. p. Dr. Emanuil Stern m. p. Dr. Petru Nicolaus m. p.

Verificat și găsit conform cu registrele.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Ioan Rebeaga m. p., președinte.

Aurel Bojiția m. p.

Juliu Gazdik m. p.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.